

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ *

Περβίν Καράκας

Πρόσφυγας από την Τουρκία

Εκπρόσωπος της Κίνησης Αλληλεγγύης Προσφύγων

Πιστεύουμε ότι χωρίς να θίξουμε το “τα δικαιώματα των μεταναστών και προσφύγων” δεν μπορεί να συζητηθεί το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Διότι στην Ελλάδα αυτοί που περισσότερο δεν έχουν δικαιώματα και που ζητούν να ζήσουν ανθρώπινα είναι οι ξένοι. Για αυτό το λόγο δημιουργήθηκε η “ΚΙΝΗΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ”. Είναι μια αντιρατσιστική κίνηση που απαρτίζεται από μετανάστες αλλά και από Έλληνες. Δεν συνδέεται με κάποιο πολιτικό κόμμα ή οργάνωση και βλέπει την υπόθεση υπεράσπισης των μεταναστών στην Ελλάδα από τη σκοπιά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Όταν γίνεται λόγος για μετανάστες στην Ελλάδα, είτε από αυτούς που τους παρουσιάζουν ως κοινωνικό πρόβλημα, είτε από αυτούς που επιδιώκουν να κατανοήσουν το θέμα, κατά κανόνα η κουβέντα γίνεται χωρίς να ακουστούν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, “οι ίδιοι οι μετανάστες”. Τα θύματα του ρατσισμού πρέπει να εκφραστούν να ακουστούν και να επηρεάσουν τις αποφάσεις για τη ζωή τους, που μέχρι τώρα λαμβάνονται ερήμην τους. Γι’ αυτό ευχαριστούμε τους διοργανωτές αυτής της εκδήλωσης που μας δώσανε την ευκαιρία να εκφραστούμε.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΓΣΕΕ υπάρχουν στην Ελλάδα περίπου 550.000 μετανάστες από τους οποίους 280.000-350.000 είναι χωρίς χαρτιά. Ο κόσμος αυτός παίρνει το δύσκολο δρόμο της μετανάστευσης, διωγμένος από την ανεργία και την ανέχεια όπως οι χιλιάδες Έλληνες που αναγκάστηκαν να φύγουν για την Αμερική, την Αυστραλία και τη Γερμανία το 50 και το 60. Όσο εντείνονται η φτώχεια, η αθλιότητα, η καταπίεση και οι πόλεμοι, κανένας Χωροφύλακας και καμιά νομοθεσία δεν μπορούν να εμποδίσουν τους ανθρώπους να κατευθυνθούν προς τα εκεί που νομίζουν ότι έχουν κάποιες ελπίδες επιβίωσης. Πίσω από τις μετακινήσεις αυτές, βρίσκεται μια οικονομική κρίση που μαστίζει όχι μόνο τον Τρίτο Κόσμο και της χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, αλλά τα τελευταία χρόνια και τις αναπτυγμένες βιομηχανικές χώρες. Έτσι η ίδια οικονομική κρίση που εξωθεί εκατομμύρια ανθρώπων στην μετανάστευση, έχει οδηγήσει και στις πιο αναπτυγμένες χώρες, εκατομμύρια εργαζομένων στην ανεργία. Παρ’ όλο, όμως, που και οι δύο αυτές μάστιγες των εργαζομένων (μετανάστευση, ανεργία) έχουν κοινή ρίζα, από πόσα σόματα κι από πόσες εκπομπές δεν έχει ακουστεί ότι για την ανεργία φταίνει οι ξένοι; Τέτοια ψέμματα έχουν γίνει κοινός τόπος

* Εισήγηση στην Ημερίδα “Ανθρώπινα Δικαιώματα και Κοινωνική Εργασία” που οργάνωσε η Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΣΚΛΕ, 15 Απριλίου 1994, στην αίθουσα “Γουλιανδρή - Χόρν” στην Πλάκα - Αθήνα.

στον πολιτικό κόσμο της Ελλάδας και της Ευρώπης.

Μ' αυτόν τον τρόπο - καθώς και με τα αντιμεταναστευτικά μέτρα που έχουν εφαρμόσει αλληπάλληλες κυβερνήσεις, προσπαθούν να παρουσιάσουν έναν αποδιοπομπαίο τράγο για τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες εργαζόμενοι. Έτσι προετοιμάζεται το έδαφος για πολιτικές δυνάμεις όπως ο Λεπέν στη Γαλλία. Ωστόσο για την ερήμωση του Λαυρίου για τους χιλιάδες εργάτες που απολύθηκαν από διάφορα εργοστάσια δεν φτάνει οι ξένοι εργαζόμενοι, αλλά η Ελληνική Κυβέρνηση και οι Έλληνικές εταιρείες. Οι δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι στην Ευρωπαϊκή αυτοκινητοβιομηχανία που έχουν απολυθεί τα τελευταία χρόνια, δεν έχουν αντικατασταθεί από Τούρκους, Έλληνες ή Γιουγκοσλάβους. Από την άλλη μεριά η οικονομική ύφεση των τελευταίων χρόνων αυξάνει τον ανταγωνισμό ανάμεσα στους εργοδότες κάθε χώρας. Στην προσπάθεια τους να βγουν από την κρίση, αναζητούν τα φτηνά εργατικά χέρια που προσφέρουν οι μετανάστες.

Η καμπάνια γύρω από την αύξηση της εγκληματικότητας στοχεύει στην ίδια κατεύθυνση, συμβάλλει στη διάδοση ρατσιστικών ιδεών. Καθημερινά από τα ΜΜΕ σκηνοθετείται η εικόνα των μεταναστών. Μια εικόνα που αντικαθιστά κάθε ανθρώπινο και ατομικό στοιχείο με ταμπέλες: ο Αλβανός κλέφτης, ο Άραβας τρομοκράτης, η δουλικά φιλιππινέζα κ.ά. Έτσι τροφοδοτείται ο ρατσισμός, όταν μια εθνικότητα χαρακτηρίζεται ως εγκληματική, όταν γενικότερα κοινωνικά προβλήματα αποδίδονται και αυτά στους μετανάστες, συκοφαντώντας τους και ποινικοποιώντας τους συνολικά ως κοινωνική κατηγορία, αλλά παράλληλα ακυρώνοντας και οποιαδήποτε δυνατότητα επίλυσης αυτών των προβλημάτων.

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ: Ένας μετανάστης με ίσα δικαιώματα, που δεν ζει με την καθημερινή απειλή της απέλασης, δεν θα δεχτεί το εξευτελιστικό μεροκάματο, δεν θα μπορεί να εκβιαστεί, δεν θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως απεργοσπίασης. Ο αγώνας κατά του ρατσισμού (και κατά της εκμετάλλευσης του ρατσισμού που γίνεται για να συγκαληφθούν τα οικονομικά αίτια των προβλημάτων της Ελληνικής κοινωνίας) είναι ο αγώνας με στόχο αυτά τα ίσα δικαιώματα.

“Όποιος δεν εκφράζει την αλληλεγγύη του τη στιγμή που ο συνάνθρωπός του καταπιέζεται, συκοφαντείται και κακοποιείται πώς μπορεί να περιμένει να την εκφράσουν άλλοι υπέρ του”.

- Οι μετανάστες ζητούν να ζήσουν χωρίς το φόβο της απέλασης, χωρίς το φόβο ότι θα τους αρνηθούν, την περίθαλψη αν αρρωστήσουν, χωρίς το φόβο ότι τα παιδιά τους θα μείνουν χωρίς μόρφωση.
- Ζητάμε να σταματήσουν οι απελάσεις.
- Προτείνουμε να δοθούν άδειες παραμονής και εργασίας στους μετανάστες και να διασφαλισθεί το δικαίωμα στην κοινωνική ασφάλιση και την παιδεία.
- Ζητάμε το δικαίωμα συμμετοχής στην πολιτική ζωή της χώρας, στα συνδικάτα και σε άλλες κοινωνικές ή πολιτικές οργανώσεις.

Κοινές προσπάθειες πάνω σ' αυτή τη βάση είναι αναγκαίες, ώστε Έλληνες και μετανάστες να μπορέσουν να συνεργαστούν για μια καλύτερη ζωή.

Την πατρίδα του δεν την επιλέγει κανείς, την αλληλεγγύη όμως ναι...